

Kā apgalvo prasītāja, Komisija ir pārkāpusi Regulas (ES) 2016/1036⁽¹⁾ 8. panta 1., 9. un 10. punktu un 10. panta 5. punktu, un Regulas (ES) 2016/1037⁽²⁾ 13. panta 1., 9. un 10. punktu un 16. panta 5. punktu, atzīstot saistību rēķinus par nederīgiem un pēc tam uzdeva muitas iestādēm piemērot muitas nodokļus, it kā saistību rēķini vispār nebūtu tikuši izdoti un paziņoti muitas iestādēm laikā, kad preces tika deklarētas laišanai brīvā apgrozībā.

Prasītāja pamato savu prasību ar Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1238/2013⁽³⁾ 3. panta 2. punktu un Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1239/2013⁽⁴⁾ 2. panta 2. punktu, ar kuriem Komisijai tika piešķirtas pilnvaras atzīt uzņēmuma rēķinus par nederīgiem, prettiesiskumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regula (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 55. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2013. gada 2. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1238/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē noteikto pagaidu maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vai no tās nosūtīta kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importu (**OV 2013, L 325, 1. lpp.**).

⁽⁴⁾ Padomes 2013. gada 2. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1239/2013, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu tādu kristāliskā silīcija fotoelektrisko moduļu un to galveno sastāvdaļu (proti, elementu) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā vai kurus nosūta no Ķīnas Tautas Republikas (**OV 2013, L 325, 66. lpp.**).

Prasība, kas celta 2017. gada 20. februārī – Spiegel-Verlag Rudolf Augstein un Sauga/ECB

(Lieta T-116/17)

(2017/C 121/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) un Michael Sauga (Berlīne, Vācija) (pārstāvji – A. Koreng un T. Feldmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Centrālās bankas valdes lēmumu, kas paziņots 2016. gada 15. decembra vēstulē un ar kuru tika noraidīts prasītāju pieteikums piešķirt piekļuvi diviem Eiropas Centrālās bankas dokumentiem: “The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case” (SEC/GovC/X/10/88a) un “The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels” (SEC/GovC/X/10/88b);
- piespriest Eiropas Centrālajai bankai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot kļūdaini ticis piemērots Lēmuma ECB/2004/3⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums.

Prasītāji apgalvo, ka ECB nav pietiekami konkrēti pierādījusi, ka attiecīgo dokumentu publiskošanas dēļ varētu tikt aizskartas sabiedrības intereses par Savienības vai kādas dalībvalsts finanšu, monetārās vai ekonomikas politikas aizsardzību.

ECB norādītais sabiedrības interešu apdraudējums faktiski vairs neesot aktuāls vairāk nekā sešus gadus pēc dokumentu izstrādes un pēc pamatīgajām izmaiņām to pamatā esošajos apstākļos.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nepareizi esot tikusi piemērota Lēmuma ECB/2004/3 4. panta 3. punkta pirmā daļa.
- Prasītāji apgalvo, ka attiecīgie dokumenti esot tikuši izmantoti nevis, lai sagatavotu konkrētus lēmumus, bet gan tikai vispārīga priekšstata izveidošanai un informācijas sniegšanai ECB iekšienē.
 - Līdz ar to nevarot arī pieņemt, ka iespēja publikot dokumentus varētu iebiedēt pašus ECB darbiniekus.
 - Turklāt šobrīd esošajos apstākļos, ņemot vērā attiecīgos dokumentus, neesot jābaidās ne no kādas nelabvēlīgas trešo personu ietekmes uz pārrunu procesu ECB.
 - Tāpat arī ECB neesot pienācīgi ņēmusi vērā un izsvērusi sabiedrības intereses par piekļuvi informācijai.
 - Visbeidzot ECB kompetencē neesot izvērtēt, kā var tikt bagātinātas sabiedrības debates, bet gan tas esot preses ziņā, kas izrietot no Eiropas Cilvēktiesību tiesas tai atzītās “Sargsuņa funkcijas”.

(¹) Eiropas Centrālās bankas 2004. gada 4. marta Lēmums 2004/258/EK par publisku piekļuvi Eiropas Centrālās bankas dokumentiem (ECB/2004/3) (OV 2004, L 80, 42. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 24. februārī – *Institute for Direct Democracy in Europe*/Parlaments

(Lieta T-118/17)

(2017/C 121/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Institute for Direct Democracy in Europe* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – E. Plasschaert un E. Montens, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 15. decembra lēmumu, ciktāl ar to i) tiek apturēts 2017. gada dotācijas maksājums, tostarp priekšfinansējuma maksājums, ii) priekšfinansējuma summa par 2017. gada dotāciju tiek ierobežota līdz 33 % no maksimālās dotācijas summas un iii) priekšfinansējuma summas maksājumam tiek piemērots nosacījums par pirmā pieprasījuma garantijas iesniegšanu, un līdz ar to atcelt šim lēmumam pievienotā Dotācijas piešķiruma lēmuma FINS-2017-28 I.4.1. pantu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

a) *Par lēmumu apturēt 2017. gada dotācijas maksājumu, tostarp priekšfinansējuma summas maksājumu IDDE*

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar šo lēmumu tiek pārkāpts labas pārvaldības princips un IDDE tiesības uz aizstāvību. It īpaši lēmums neesot ticis pieņemts taisnīgā un objektīvā iestādē un IDDE neesot nedz pienācīgi ticis uzklauss, nedz tam dota efektīva iespēja komentēt un apstrīdēt pret to vērstās apsūdzības.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar šo lēmumu tiek pārkāpts Finanšu regulas piemērošanas noteikumu 208. panta 1. punkta pirmais teikums, Eiropas Parlamenta Prezidija lēmuma 8. panta a) punkts un Dotācijas piešķiruma lēmuma II.13.2. pants. It īpaši 2017. gada dotācijas maksājums nevarot tikt apturēts, pamatojoties uz nepārbaudītiem apgalvojumiem, kas neesot saistīti ar minēto lēmumu un iespējami attiecas tikai uz 2015. gada dotācijas piešķiruma lēmumu. Turklāt 2017. gada dotācijas maksājums varot tikt apturēts tikai pārbaužu dēļ, kas šajā lietā jau esot veiktas un pabeigtas, galīgi neapstiprinot nevienu no apgalvotajām aizdomām vai apgalvojumiem. Līdz ar to apturēšana esot jāatceļ. Visbeidzot, apgalvotās aizdomas un pieņēmumi neesot pietiekami, lai pamatotu jebkādu maksājuma apturēšanu.